

Strah pred ščegetavčkom

Moški bi ženske spolne organe le uporabljali, nič pa nočemo vedeti o tem, kako ti zares delujejo. To se bo zdaj spremenilo, saj je izšel strip *Prepovedani sad*.

Piše: Zoran Smiljanič

Dolgo nisem pomislil na to besedo, je izgovoril ali napisal. Potem pa je nekega lepega dne moja življenjska sopotnica navrgla, kako trapasta beseda je ščegetavček. Res, zveni kot nekaj, kar se žgečka kakor podplat ali pazduha. Hihitala sva se njeni okornosti in kupu šumnikov, ki zapletajo jezik. Tudi klinično zvaneči klitoris ni nič boljši; če bi eno ali drugo besedo uporabil med seksom, bi se čarovnija razblinila kot milni mehurček in udeležena bi verjetno bruhnila v smeh. Le nekaj dni pozneje je ta beseda spet priplavala na površje, ko sem v Mestni knjižnici Kranj gostil pesnico, založnico in še kaj, Anjo Golob. Na vprašanje, kateri je naslednji strip, ki ga bo izdala založba VigeVageKnjige, je izstrelila, da je tik pred izidom risoroman (kot ona temu reče) *Prepovedani sad*, ki na nov način obravnava ženski spolni organ. »In ali veš,« je hlastno nadaljevala, »da je ščegetavček dolg kar 11 centimetrov?« Zajecjhal sem, da tega nisem vedel, ona pa me je poučila, da je velika večina ščegetavčka pod kožo in da je razcepljen na dva kraka, ki objemata vagino. Uf, kot *alien*, sem pomislil. Čez čas sem strip *Prepovedani sad* dobil v roke in se zagledal v njegovo naslovnico; česa tako učinkovitega, zabavnega in provokativnega že dolgo nisem videl. Na njej drsalca na ledu visoko dvigne nogo, na njenih snežno belih hlačkah pa se širi krvavo rdeč madež. Uf, dobro! Dobro, ampak tudi neprijetno! In zavedel sem se, da je skupni imenovalec vseh treh opisanih dogodkov ravno nelagodje.

Nelagodje? Od kod zdaj to? Ali nismo

tega že prerasli? Kako to, da moški ženske intimne organe silno radi gledamo na fotografijah in v tistih filmih izobraževalne narave, vendar ves čas ostajamo zgolj na površini? Spoznavanje in razumevanje ženskih organov nam ne diši, za menstruacijo, izcedke, miome nočemo niti slišati, razlika med vulvo in vagino nam je španska vas, maternica pa je tako daleč stran kot kakšna država podsaharske Afrike. Pri ščegetavčku nas v najboljšem primeru zanima le vrh ledene gore, vse drugo gladko ignoriramo. Nelagodje kamufliramo z žltavim moškim humorjem, kosmatimi vici in zavračanjem. Naj se ginekologi ubadajo s tem, nas to ne zanima. Hočemo le užitek, brez obveznosti, poznavanja, védenja. A užitka, vsaj pravega, brez globljega razumevanja »tega mrčnega predmeta poželenja« (kot se glasi naslov Buñuelovega filma) ni.

Da se bomo moški, pa tudi ženske lažje spoprijeli s svojimi strahovi, predsodki, odporom in nevednostjo, je na aktualen, provokativen, poučen in zmerno šokanten način poskrbel strip *Prepovedani sad* (Kunskapens frukt, 2014) švedske striparke Liv Strömquist (letnik 1978). Pravzaprav je dobesedni prevod naslova »sad spoznanja«, a »prepovedani« zveni ustrežneje za naše okolje. In ko smo

že pri alternacijah: založba VigeVageKnjige je izvirno naslovnico, na kateri avtorica pred svojim ženskim organom z dlanmi ustvari znak trikotnika, zamenjala z motivom že omenjene drsalke, predvsem zaradi na steno naslonjene avtomatske puške, ki zbuja napačne asociacije.

V zgodbo nas uvede ženska (avtorica?) z

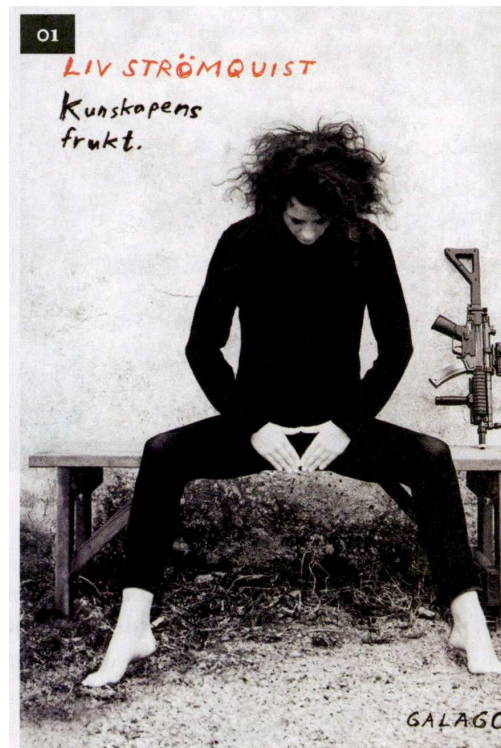
Strip:

Liv Strömquist: Prepovedani sad

Založba: **VigeVageKnjige, 2018**

Obseg: **147 strani**

Cena: **20 evrov**

dolgimi lasmi, spetimi v dolgo kito, ki spominja na rep škorpijona, pripravljene, da piči. In res, avtorica neusmiljeno zabada želo v različne »znanstvenike«, »zdravnike«, »teoretike« in kar je še »moških, ki so se preveč zanimali za tisto, čemur pravimo ženski spolni organ«. Tako je doktor John H. Kellog (znan po kosmičih) predpisoval terapijo, po kateri je treba na ščegetavček zlivati kislino, njegov sodobnik, dr. Isaac Baker-Brown, pa je zagovarjal operativno odstranitev klitorisa (klitoridektomija). Izvirni greh je posejal krščanski teolog Avguštin, ki je v 4. stoletju lansiral revolucionarno tezo, da je spolnost nekaj umazanega, ženski spolni organ pa da je v nasprotju z božanskim. Arnobij iz Sike je Avguštinove ideje pograbil in nadgradil s trditvijo, da »žensko telo smrdi in je nečisto, je umazana vreča, polna iztrebkov in urina«. Svojevrstni vrhunec bizarnosti je zagrešila skupina švedskih znanstvenikov, ki je leta 1965 (!) dosegla odprtje sarkofaga kraljice Kristine, v katerem je ta mirno počivala že od konca 17. stoletja, ter v potrditev teze, da je bila »psevdohermafrodit«, temeljito preiskala njene že 276 let mrtev spolne organe. Evo, taki tiči nam niso krojili le zgodovine, ampak se hočejo polastiti tudi sedanosti.

V drugem poglavju naratorica izgine in se do konca stripa ne pojavi več, ostanejo pa njeni pikri, kritični in pronicljivi komentarji, ki jih izgovarja z normalnim tonom (male črke), s povzdignjenim glasom (večje črke) ali pa glasno kričoč (ekstra velike črke v negativu s kupom klicajev in vprašajev kot pri

